

ἀγριελήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριλήσιος Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρο. κ. ἀ.) Πελοπν. (Κυνουρ. Οἶν. κ. ἀ.) ἀγρι-
-σιους Στερελλ. (Αἰτωλ. κ. ἀ.) ἀγρουλήσιος Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελαῖα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ήσιος.

Ὁ ἐξ ἀγριελαίας ἔνθ' ἀν.: Ἀγκούλα-βέργα ἀγριλήσι
ονίστρο. Ἀγρουλήσιος κλαρι-ξύλο Μέγαρ. Ἀπ' ἀγριλήσιου
πλου γένιτι ξ'λουχούλιου Αἰτωλ. Οἱ ἀγρουλήσιος ἴλαιες δὲν
πράγονται Μέγαρ. || Ἄσμ.

Ἰάνω 'ς τῆ σεδούκα | ἕνα δεμάτι λοῦρες
ἴλησες κὶ ἀγριλήσες

Ἰν. Συνών. ἀγριελιδένσιος, ἀγριελίτικος.

ἀγριέλι τό, ἀμάρτ. ἀγρέλι Ἄνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ.)
Σῦρ. Χίος ἀγρέλι Μύκ. Τήν. ἀγρίλι Ἡπ. Κέρκ. Κεφαλλ.
Παξ. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,54.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀγριέλαιος. Τὸ ἀγρέλι διὰ
τῶν μεταβατικῶν τύπ. *ἀγρέλαιος - *ἀγρέλος. Τὸ
ἀγρίλι ὁμοίως διὰ τῶν τύπ. *ἀγρίλαιος - *ἀγρίλος.

1) Ἡ ἀγριελαία ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Εἶναι κὶ ὁ τόπος του ξερ'κός, ἀβαραγκεὰ κὶ ἀγρίλι.

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἀν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριέλα 1.

2) Ἡμερος ἐλαία μικρᾶς ἡλικίας (διότι αἱ ἀγριαὶ
ἐλαῖαι δι' ἐγκεντρισμοῦ γίνονται ἡμεροὶ) Μύκ. Τήν. Ἡδη
παρὰ Δουκ. (λ. ἄγρελος) ἀγρέλλιον. Πβ. «ἀπὲ τὰ
ἀγρέλλια νὰ πάρη δικαίωμαν τὸ δ'». Πβ. μπόλιασμα.

3) Οἱ διὰ κλάδου ἐλαίας ραβδισμοὶ καὶ καθόλου τὸ
ξύλοκόπημα Τήν. κ. ἀ.: Τοῦ ἄωσ' ἀγρέλι! (δεινῶς τὸν
ἐξύλοκόπησα) Τήν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγρέλι Σῦρ. Ἀγρίλι
Ζάκ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ἀγρίλια τά, Ἀμοργ. Κεφαλλ.
Ἀγρέλια Χίος (Καρδάμ.)

ἀγριελίδα ἡ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ, 2,282 ἀγριλίδα Θράκ.
(Αἰν.) Κρήτ. Λευκ. Νάξ. Παξ. — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,348
(ἔκδ. Μαρασλή) ἀγρολίδα ΓΧατζιδ. ΜΝΕ, 2,282 ἀγρου-
λίδα Κρήτ. ἀγρουλίδα Κρήτ. ἀγρουλίδα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελίδι.

Ἀγριελαία ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Κ' ἤθελε ἀπ' ἀγριλίδα | νὰ 'ναι χυτὲς οἱ ζεῦλές του

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. Παξ. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. ἀγριέλα 1.

ἀγριελίδας ὁ, ἀμάρτ. ἀγρούλιδας Κρήτ. ἀγρού-
-λιδος Κρήτ. ἀγρουλιδος Κρήτ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριελίδα.

Ἀγρία ἐλαία μεγάλη.

ἀγριελιδένσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγρουλιδένσιος Κρήτ.
(Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ένσιος.

Ὁ ἐκ ξύλου ἀγρίας ἐλαίας κατεσκευασμένος. Συνών.
ἀγριελήσιος, ἀγριελίτικος.

ἀγριελίδι τό, Ἀστυπ. ἀγριολίδι Προπ. (Μηχαν.)
ἀγριλίδι Θράκ. ἀγριλίδι Θήρ. Πελοπν. (Κόρινθ. Σουδεν.
Τρίκκ.) ἄγριλίδι Ζάκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγρουλίδι Κρήτ.

Ἰποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριελαία.

Μικρὰ ἀγριελαία ἔνθ' ἀν.: Πά' καὶ βγάνουν ἀγριλίδια
πὸ τὸ λόγγο Σουδεν. || Παροιμ.

Ἔχομεν ἐλαῖες καὶ ἴδια, ἔχομε καὶ ἀγριλίδια
(ὅτι δὲν λείπουν καὶ οἱ μικρᾶς σημασίας ἄνθρωποι) Μηχαν.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀστυπ. Κρήτ. (Βιάνν.) Συνών. ἰδ.
ἐν λ. ἀγριέλα 1.

ἀγριελιδόζουμο τό, ἀμάρτ. ἀγρουλιδόζουμο Κρήτ.
(Βιάνν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριελίδι καὶ ζουμί.

Ὁ χυμὸς τῆς ἀγριελαίας, ὅστις πικρότατος ὢν χρησι-
μοποιεῖται ὡς φάρμακον ἀντὶ κινήσης.

ἀγριελιδόφουντα ἡ, ἀμάρτ. ἀγρουλιδόφουντα Κρήτ.
(Βιάνν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριελίδι καὶ φούντα.

Θαλλὸς ἀγρίας ἐλαίας.

ἀγριελίτης ὁ, ἀμάρτ. ἀγριλίτης Χίος ἀγριλ-λίτης
Χίος (Μεστ. Πυργ.) ἀγριλ-λίτης Χίος (Πυργ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελαία.

Εἶδος κοχλίου εὕρισκομένου ἐν ἀγριελαίαις.

ἀγριελίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριλίτικος Κεφαλλ.
Πελοπν. (Μάν.) Σίφν. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελαία καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτικος.

Ὁ ἐξ ἀγριελαίας ἔνθ' ἀν.: Βέργες ἀγριλίτικες Σίφν.
Ξύλο ἀγριλίτικο Μάν. Συνών. ἀγριελήσιος, ἀγριελι-
-δένσιος.

ἀγριελίτσα ἡ, Ρόδ. ἀγριλίτσα Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κο-
νίστρο.)

Ἰποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριελαία.

1) Μικρὰ ἀγριελαία Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρο.) 2)
Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριελαίας ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἀγριελίτσες ἔφρασ ποῦ κάμνουσι στρυφάδα
κ' ἐστύφαναν τὰ δόντια μου καὶ δὲν μιλῶ καθάρεια
Ρόδ.

ἀγριελοβόλι τό, ἀμάρτ. ἀγριλοβόλι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελαία καὶ τῆς περιεκτικῆς καταλ.
-βόλι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 242 κέξ.

Πλήθος ἀγριελαίων. Συνών. ἀγριελοθέμι.

ἀγριελοβούνι τό, ἀμάρτ. ἄγριλοβούνι Πελοπν.
(Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριελαία καὶ βουνί.

Βουνὸν κατάφυτον δι' ἀγριελαίων. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀγριελοδόκαρο τό, ἀμάρτ. ἀγριλοδόκαρο Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριελαία καὶ δοκάρι.

Δοκάρι, δοκὸς ἐκ ξύλου ἀγριελαίας.

ἀγριελοθέμι τό, ἀμάρτ. ἀγριλοθέμι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριελαία καὶ τῆς περιεκτικῆς καταλ.
-θέμι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Πλήθος ἀγριελαίων. Συνών. ἀγριελοβόλι.

